

عنوان مقاله:

مقایسه تاثیر آموزش به روش یادگیری مشارکتی و سخنرانی بر باورهای انگیزشی و راهبردهای یادگیری خود تنظیمی

محل انتشار:

مجله ایرانی آموزش در علوم پزشکی، دوره 14، شماره 5 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

حسین کریمی مونقی - (Associate Professor: Department of Medical Surgical, School of Nursing and Midwifery, and)
Department of Medical Education, School of Medicine, Mashhad University of Medical Sciences, Mashhad, Iran.
Email: karimiH@mums.ac.ir

اعظم محمدی - M.Sc. in Nursing Education, Department of Medical Surgical, School of Nursing and Midwifery, Mashhad -
University of Medical Sciences, Mashhad. Iran. E-mail: mohamadya81@mums.ac.ir

امیر رضا صالح مقدم - Instructor, Department of Management, School of Nursing and Midwifery, Mashhad University of
Medical Sciences, Mashhad, Iran. E-mail: salehmoghaddamAR@mums.ac.ir

حسن غلامی - Instructor, Department of Medical Surgical, School of Nursing and Midwifery, and Department of Medical
Education, School of Medicine, Mashhad University of Medical Sciences, Mashhad, Iran. E-mail:
gholamih@mums.ac.ir

حسین کارشکی - Assistant Professor, Department of Educational Sciences, School of Educational Sciences and
Psychology, Ferdowsi University, Mashhad, Iran. Email: karshki@gmail.com

نازنین زمانیان - M.A. in Educational Management, School of Medicine, Mashhad University of Medical Sciences,
Mashhad, Iran. Email: zamaniann2@mums.ac.ir

خلاصه مقاله:

مقدمه: یادگیری خود تنظیمی یک رویکرد مهم آموزشی و پژوهشی است که تحت تاثیر باورهای انگیزشی قرار می گیرد. برخی روش های آموزشی بر باورهای انگیزشی و خود تنظیمی موثرتر است. پژوهش حاضر به منظور مقایسه تاثیر آموزش به روش یادگیری مشارکتی و سخنرانی بر باورهای انگیزشی و راهبرد های یادگیری خود تنظیمی در دانشجویان انجام شد. روش ها: این مطالعه نیمه تجربی در دانشجویان کارشناسی پرستاری و مامایی ترم ۶ (۵۰ نفر) در درس مدیریت در نیم سال دوم تحصیلی ۸۹-۱۳۸۸ دانشکده پرستاری و مامایی دانشگاه علوم پزشکی مشهد طی ۶ جلسه ی ۲ ساعته اجرا گردید. دانشجویان بر اساس طرح بلوک تصادفی کامل در گروه های آموزشی یادگیری مشارکتی و سخنرانی قرار گرفتند. ابزار سنجش، پرسشنامه های روا و پایای باورهای انگیزشی و راهبردهای یاد گیری خود تنظیمی MSLQ پینتریچ و دی گروت (Pintrich & De Groot) و مشخصات دموگرافیک بود. تجزیه و تحلیل داده ها با استفاده از آزمون های تی، من ویتنی، کای اسکور، آنالیز واریانس، تحلیل کوواریانس صورت گرفت. نتایج: میانگین خرده آزمون های باور های انگیزشی و راهبردهای خود تنظیمی در گروه یاد گیری مشارکتی به طور معناداری بیش تر از گروه سخنرانی بود ($p < 0.05$) و میانگین اضطراب امتحان در گروه یادگیری مشارکتی به طور معناداری کم تر از گروه سخنرانی بود ($p < 0.05$). نتیجه گیری: با توجه به نتایج مطالعه پیشنهاد می شود با به کارگیری روش های آموزشی فعال، باعث مشارکت بیش تر دانشجویان در موضوعات آموزشی شده تا زمینه برای افزایش باور های انگیزشی و راهبردهای خود تنظیمی فراهم گردد.

کلمات کلیدی:

Lecturing, cooperative learning, motivated beliefs, self-regulating learning strategies, nursing and midwifery training, student oriented training
سخنرانی، یادگیری مشارکتی، باورهای انگیزشی، راهبردهای یادگیری خود تنظیمی، آموزش پرستاری و مامایی، آموزش دانشجو-محور

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1725775>

